

Het geval-Club Brugge

Aanvoerder Hans Vanaken kijkt sip na de 3-0-nederlaag in Oostende. Een vierde titel op rij is gaan vliegen voor Club Brugge. © PHOTO NEWS

Interessante case. Achtentwintig wedstrijden ver in een reguliere competitie van 34 voelt Club Brugge de hete adem van Standard, Gent en Westerlo in de nek voor de cruciale vierde plek in play-off 1.

Nadat het een week eerder redelijk overtuigend naaste concurrent AA Gent had opzijgezet, kreeg het afgelopen vrijdag een oplawaai van KV Oostende, een vogel voor de kat in 1A. 3-0 nog wel. Club had bijna 70 procent balbezit, maar schoot amper drie keer tussen de palen, de helft van KVO. Nog een statistiek: Oostende won 10 duels meer en tacklede 23 keer tegen 10 voor Club. Die maakten dan wel weer vier overtredingen meer.

De titel is gaan vliegen. Twintig punten achterstand op Genk; zelfs al wordt die gehalveerd tot tien, dat is met achttien punten te verdienen onbegonnen werk. Europees daarentegen heeft Club een van zijn beste seizoenen achter de rug. Na jaren van amechtig presteren in de poulefase stootte het deze keer overtuigend door tot de achtste finales van de Champions League.

Blauw-zwart is met afstand de rijkste club van het land en met de helft van de titels de meest succesvolle van de laatste tien jaar. Tegelijk werkte het aan de uitbouw van de club, shopte het voor de spelerskern niet langer in de soldenbakken van Zeeman maar durfde het al eens een echte supermarkt binnen te stappen. Bewondering alom en wat klopten ze zich fier op de borst, het Belgische Bayern.

Na drie titels op rij deed Club in het tussenseizoen alles goed wat in een normale sector in een normaal bedrijf een garantie op succes zou zijn. Om de werkvloer aan te sturen stelde het een jonge sportieve CEO aan die was doorgroeid in het huis en haalde het enkele nieuwe afdelingshoofden in de betere zaak. Club begon aan het seizoen met de meest talentrijke spelerskern in het Belgische voetbal van deze eeuw.

Club deed alles goed, op papier althans. De jonge CEO bleek dan toch niet zo goed in het aansturen en werd in december al vervangen door een even jonge andere CEO uit een ander land. Jammer, maar helaas. De bedrijfsresultaten waren zo mogelijk nog slechter en ook die buitenlandse CEO staat nu met één been buiten.

Wat is er aan de hand in Brugge/Westkapelle? Je zou spontaan denken aan de wet op de remmende voorsprong, een drievoudig kampioen die zich wen-

telt in de verworven glorie en niet de stimulans vindt om zich opnieuw uit te vinden. Juist dat kun je Club niet verwijten. Het bracht nieuw bloed, zowel in de staf als in de spelerskern. En toch...

Was Carl Hoefkens een slechte keuze? Wellicht hebben ze zich verkeken op de reactie en de dynamiek (of het gebrek eraan) van een spelersgroep die de nieuwe sportieve baas nog kende als de onderbaas die met hen meedolde op het oefenveld.

Is er slecht aangekocht? Niet echt, maar de nieuwkomers waren haast allemaal spelers met een rugzakje en zagen Club Brugge als een springplank om terug te keren naar het niveau vanwaar ze tijdelijk waren afgedaald. Hun eigen agenda primeerde op die van de club/de ploeg. Anderzijds, 16 miljoen euro voor Roman Jaremtsjoek? In Gent trokken ze grote ogen. Zij hadden hem kunnen verkopen voor 20 miljoen aan Benfica, klopt. Wie het reilen en zeilen in het Gentse

huishouden een beetje kende, wist dat Jaremtsjoek het nergens zou redden als hij niet de onbetwiste spits was, bij voorkeur zoals in Gent omkaderd met een psycholoog. Hij verzoop in de concurrentiële omgeving van Lissabon en nu zelfs in Brugge.

Wat maakt nu dat die ploeg de ene wedstrijd de pannen van het dak speelt en de volgende partij als een stel natte dweilen over het veld loopt? Dan kom je al snel uit bij de dragende figuren in het veld. Tot vorig seizoen was dat

ene Ruud Vormer, een grote muil en een etterbak volgens de tegenstanders (en misschien ook voor enkele ploegmaats), maar wel de startmotor en aandrijfas van zijn ploeg. De laatste seizoenen was het minder, maar hij bleef de aanjager die bepaalde in welke modus er werd gespeeld en, misschien nog belangrijker, hoe er werd getraind.

Van de bijzonder getalenteerde metronoom Hans Vanaken mag je niet vragen dat hij de intensiteit in het veld regelt. Vanaken is de olie in de motor, niet de benzine. Van Casper Nielsen had je dat kunnen verwachten, maar hij is toch vooral een draver, en dan niet de jockey maar het paard.

'No sweat, no glory' is geen lukraak gekozen leuze. Het was het DNA van Club Brugge en dat is nu tijdelijk weg. De dag dat Vormer minder belangrijk werd voor Club verdween de onverzettelikheden en werden de prestaties minder. Ze hebben veel, zo niet alles goed gedaan bij Club, maar Vormer niet vervangen door een gelijkaardig type, dat was een foutje.

De dag dat Vormer minder belangrijk werd voor Club verdween de onverzettelikheden